

Od autora

Mam 60 lat. Pochodzę z Ustki. Moja edukacyjna koncepcja życia i aspiracje, powikłane zostały przez chorobę podstępą i nieuleczalną (Dziś – niezdolny do samodzielnej egzystencji – jestem pod opieką DPS w Lubuczewie).

W chwilach lepszej kondycji psychicznej szukam tej formy wypowiedzi (poezja), żeby podzielić się uwagami na temat pojmowanego przeze mnie świata. Nie jest dyletantem, bo zajmuję tym od lat. (Kiedyś należałem do Korespondencyjnego Klubu Młodych Pisarzy, założonego przez Leszka Bakulę – mojego nauczyciela historii).

Kiedyś studiowałem matematykę i fizykę. Udało mi się też być studentem Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu. Do dnia dzisiejszego astronomia interesuje mnie najbardziej.

Szkoda, że moja choroba – Belzebub – kopytami wtargnęła w moje życie.

W grudniu ubiegłego roku Pan Emil wraz z innymi Mieszkańcami naszego Domu został laureatem w konkursie ogłoszonym przez Prezydenta Miasta Słupska „Zobacz mój świat”. Posiada liczne publikacje w biuletynie „Powiat Słupski” oraz jego wiersze zamieszczane są cyklicznie w kolejnych „Antologiach Poezji” wydawanych przez Starostwo Powiatowe w Słupsku.

Emil Pakulnicki - wiersze otrzymane z D.P.S. Z Lubuczewa

* * *

Zasiałem ziarno
Wzrosło kiedy chciało
Cień niewiadomego przypadku
Przyczyny
Zdruzgotał moje pragnienia i myśli
A ciało do gruntu przenikało zarazą

Piszę wiersze
Do kogo ja baję
Bajki ludziom w cierpieniu i trwodze ?

Nam samotnym jest zawsze okropnie
Gdy smutek pogrąża i ducha i ciało
W nieziemskiej jakiejś rozpaczy nie swojej

E. Pakulnicki

***

Nie odchodź ode mnie będzie mi źle
Nie odchodź
To zabija człowieka i jego myśli
Nie odchodź
Bądź dobra dla wszystkich i dla mnie
Bądź dobra
Będziemy razem parzyć herbatę
i spać słuchając radia
Przecież możesz taka być
Nie musisz odchodzić nic nie mówiąc
Nie powiedziałaś jeszcze ani jednego
słowa
A już chcesz odejść
Bądź dobra dla mnie i dla wszystkich
Ze mną będzie Ci dobrze
Tylko czekam
Na to jedno słowo
Które wypowiesz jutro
Na pewno wypowiesz je jutro

E. Pakulnicki

***

Krew bije w skroń
Jak lilia
Noc otacza wszystko
Bierze całuje, całuje
Oblubieniec mój
tęskny
Kocham Ciebie
Wodo szklana
Materio ożywiona
Daj nadzieję
                  niepokalaną
Synowi szczęścia
w zapale miłości
Krew i usta
mają mnie
                  za świadka
Męki Pańskiej

***

Śnieg skrzący lodowy
I Duży Księżyc
A wiatr od zawsze już
wieje na Globie
tu lub gdzie indziej

Słońce nisko Duże
Jasnością czerwonawą wyrasta
W parku rzeźby nad wodą
Lubię ten spokój
Ten fragment miasta
To właściwie już nie miasto
to sen
Sekret miłości pisany nocą
Dzień, słońce nisko Duże
Jeszcze dzień
żegnamy nocą
I duży Księżyc
A wiatr od zawsze
wieje na Globie
tu lub gdzie indziej

E. Pakulnicki

***

Trzynastego przybył do mnie
Poślaniec od starożytnych
Wypiwszy trochę wina
Weseliłem się jak oni
Pisząc ich litery
Dotykając szklanki ustami
I wypalając dziwnego papierosa

Bogowie i ich muzy
Stali na czele tych społeczeństw
A naokoło warcholstwo
Śmiało mi przeszkadzać
W uwielbieniu ich

Och jak go nienawidziłem
Szkoda miecza
Na tak nieinteresujące głowy
Zapadnię nań przygotować
To mało!

Teatrze, muzo piękności
Muzo uwielbienia
Słowa niechaj będą wszystkim
Tego wieczoru

Mój teatr już bywał piękny
Mój teatr bywał wzniosły
Lato gorące przypomniało o cywilizacji
Byliśmy ludźmi, a nie karłami północy
Obrzydliwych barbarzyńców
Traktowaliśmy gorzej od niewolników
Nasze miasta warowne
Czuły zapach nieba nad horyzontem

To ekstaza miłości
I tylko cud, niespodziewane zło
Mogły wytrącić nas
Z orbity powodzenia
Zdałem się na Was
Moi przodkowie
Dziękuję Wam.

E. Pakulnicki

***

Po kraju jeździłem szerokim
Życie było wesołe, choć tułaczce
Dlaczego płakać? Za kim i po kim?
Gdy matka nade mną zapłaczce

Nie żal mi teraz gdzieś młodość strawił
Były wesołe przygody wonne
Żal tylko tego żem nie zostawił
To, co by było łez godne

Oddany piesek zawyje z rana
Bo obcą karmiony ręką
Kiedyś gdy ujrzy swojego pana
Złośliwą przywita szczęką

Jej płacz mnie teraz nie wzruszy
Gdy wstanę – świta poranek
Z jej szarych oczu łzy osuszy
Nowy przyjaciel, może kochanek

Teraz przy stole popija zioła
Ilu ich było, nie mieści się w głowie
Gdy kiedyś dziecko ojca zawoła
To cóż mu wtedy odpowie?

„ Przygoda artystyczna ”

Jakaż mnie tu przygoda
artystyczna czeka
w tym małym miasteczku
gdzie panny „ święte ”
a galeria świeci pustkami

Jakiż mnie pech prześladowuje
wychodząc tak w noc
i oglądając ludzkie
dzikie obyczaje

Jakaż jałmużnę dostałem
nie modląc się specjalnie

Ach rozum wzbrania się trzeźwości
bo komuż ona potrzebna
rozum wzbrania się beczynności
och nie moja kochanko biedna

EMIL PAKULNICKI

wiersze

Żeby chociaż ktoś mnie zaprosił , do domu
obejrzeć swoje gliniane prace
A tak w galerii, i znów w galerii
Przeładam wciąż martwe stelaże

E. Pakulnicki

***

Wszystko było w tym promiennym dniu
I muzyka radosna też była
I dziewczyny roześmiane tańczące
Wszystkim kelner wciąż dolewał wina

Gdy wtem przyszedł przyjaciel obdarty
Którego gdzieś po świecie nosiło
W najlepszych kasynach przegrywał w karty
Przyszedł i rzucił na stół nędzne grosiwo

- Za moją miłość niespełnioną
Za moje życie tułacze
Wypijcie
Każdemu
Cierpko w ustach się zrobiło
A mnie w ciszy krew do gardła skacze
Bo przypomniałem sobie
Nasze młode lata
Kiedy się rozstawali
Każdy poszedł swoją drogą
Ale patrzył
Na siebie z oddali

I przyjęliśmy go do swego grona
Jak marnotrawnego syna
Rozpromieniła się jego twarz zmęczona
Gdy w milczeniu pociągnął łyk wina

E. Pakulnicki

„Zieleń”

Żeby ludzie byli lasem
Żeby cisza też wokoło
była śpiewna. To marzenie,
moja izba czysta
lalka
- z drewna
Bo my ludzie weterani
też poganie naszych czasów
Czasów smutku
i motoru
My
nie znamy naszych lasów
Gdzie na przykład ukryć się
przed wrogiem
gdy teoretyczna wojna
bierze Cię gdy rozmyślasz
wieczorami
w swe ramiona
lecz najlepiej
iść przed siebie
spotykając tylko zwierza
człek się staje coś za duży,
nieprzydatny
do stworzenia
Gdyby tylko mu popuścić
rozwaliłby całą ziemię
motorami, oponami
rozjeździłby twe doliny
wszędzie gdzie go tylko puścić
Nie żałował tej zwierzyny
Nie żałuje również teraz.

. Pakulnicki

„Pamiętnik”

wieżyczka szkoły, komin wędzarni
wieża kościoła
trzy elementy
za mgłą
na planie przednim
mój dzień powszedni
idący Słowiańską ulicą

dalek niedaleko
mgła – istne mleko
przechodzę tu wraz
z osiemnastą godziną
te mleczne róże
napis na murze
świadczący, że
lata miną

To Twój pamiętnik,
Żar poobiedni
już skończył się wraz
z lipcem
spragnieni wrażeń
młodzi malarze
częściej o Ustce myślą.

E. Pakulnicki

***

Czy to Chrystus
czy myśliciel
dla człowieka jedna sprawa
zdobyć wszystko
i nie gardzić
bo dla ludzi wszak jest
biznes
prosta rzecz
i prosta sprawa.

Gorzko mi, i gorzko Tobie
przyjacielu mój jedyny
który Green-Peace niesiesz sztandar
jesteś sam i ja sam jestem
w tę to noc
Pusty Księżyc nam jest miły.

E. Pakulnicki

***

Palmy tańczą jak iskierki
                    na obrazach
Ludzie przybyli patrzą na nie
                    radośnie
Wystawiła rzecz malarska grupa.

Trzymają się jasno celu
Tym celem jest jedność
                    materii malarskiej
Ponieważ są młodzi razem tworzą
Później się podziela, poróżnią
                    być może
Ale zostanie dzieło ich owoc.

E. Pakulnicki

***

Śnieg skrzący lodowy
I Duży Księżyc
A wiatr od zawsze już
Wieje na Globie
Tu lub gdzie indziej

Słońce nisko Duże
Jasnością czerwonawą wyrasta
W parku rzeźby nad wodą
Lubię ten spokój
Ten fragment miasta
To właściwie to nie miasto
To sen
Sekret miłości pisany nocą

Dzień, Słońce nisko Duże
Jeszcze dzień
Żegnany nocą
I Duży Księżyc
A wiatr od zawsze
Wieje na Globie
Tu lub gdzie indziej